

אביטרה נפלאות

בס"ד, שבועות תשפ"ב, גיליון 13

מעובד מתוך שיעורים והתוועדויות של הרב יצחק גינזבורג שליט"א

להתחתן עם ה': קבלת התורה ומגילת רות

לשכון בנו ולבוא עמנו בברית. אנחנו מבקשים ללמוד לא רק כיצד ה' **נותן** את התורה, אלא גם כיצד אנו **מקבלים** אותה.

ההתעוררות הזו מלמטה הופיעה בהתמסרות של בני-ישראל - "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע"; היא מופיעה אצל כל גר או גיורת שמתגיירים; והיא מתבטאת היטב במגילת רות, שבה הנשים יוזמות ומניעות את העלילה עד להולדת דוד המלך.

בדורנו, שעליו מוטלת המשימה להביא את משיח צדקנו, עלינו ללמוד לעומק את סגנון העבודה הנשי הזה - כיצד לפעול "אתערותא דלתתא", התעוררות מלמטה; כיצד להשתוקק ולעורר תשוקה, כביכול. איננו לא עומדים סתם כך תחת החופה; יש לנו המון מה לעשות כדי לעורר את רצון מלך מלכי המלכים, להפתיע אותו, למצוא חן בעיניו ולגרום לו לכרות אתנו ברית חדשה.

במשך שבעה שבועות ספרנו, התכוונו והתמרקנו, וכעת הגיעה שעתה של החתונה הגדולה - מתן תורה! הקדוש-ברוך-הוא מקדש את כנסת ישראל ומעניק לה את התורה הקדושה.

בחתונה הזו רגילים להדגיש את ה"חתן": הקולות והברקים, השופר והחרדה, ההר כגיגית. ה"כלה", לעומת זאת, מסתתרת בצניעות מאחורי הינומה, ונדמה כאילו תפקידה סביל לחלוטין.

אבל אם כך הדבר, מדוע בעצם בחר הקדוש-ברוך-הוא דווקא בכלה הזו, מכל האפשרויות שהיו לפניו? אין זאת אלא שבדרכה המיוחדת והשקטה פועלת כנסת ישראל לגרום לו יתברך לרצות דווקא בה.

כאן אנחנו מבקשים להציץ מעט אל הדמות המסקרנת שמתחת להינומה ולהכיר את העבודה המיוחדת של כנסת ישראל ובעצם של כל יהודי, שבה מעוררים ו"מפתים" כביכול את ה' יתברך

מעובד מתוך חוברת **נפלאות** היוצאת בכל שבוע ומופצת בכל רחבי הארץ. להצטרפות - ראו בגב הגליון

ג	ל	ע	י	נ	י
ו	א	ב	י	ט	ה
נ	פ	ל	א	ו	ת
מ	ת	ו	ר	ת	ך

מתן תורה או קבלת תורה?

הדגש הוא על נתינת התורה, וכך גם שמו הרווח של החג – **מתן תורה**. ה' חיפש למי לתת את התורה, ובסופו של דבר עם ישראל היה המועמד הראוי ביותר. בהסתכלות זו ה' הוא האקטיבי והיוזם, ואנו פסיביים – הוצאנו ממצרים, נקרע לנו הים ובסוף קיבלנו את התורה.

אך האמת שלמעמד הר סיני יש ממד חשוב נוסף – **קבלת התורה**:

במסכת תענית חז"ל ממשילים את מתן התורה לחתונה: "ביום חתונתו – זה מתן תורה". בכל חתונה יש שני צדדים – החתן והכלה. כאשר מלך, או כל דמות חשובה אחרת, מתחתן – ודאי שהדגש הוא על המלך, אך הסקרנות מתמקדת בעיקר באותה בת-זוג עלומה. מי זו ששבתה את לבו של המלך? מהו החן המיוחד שלה שגרם למלך לאהוב אותה ולהינשא לה?

זהו הממד הנוסף של חג השבועות – ההתעוררות של עם ישראל לקבל את התורה מה'. הרצון שלנו לקבל את התורה גרם שיהיה לה' למי לתת אותה. יוצא, אם כן, שהחגיגה בחג השבועות היא אף על הרצון שלנו. בכך שהשתוקקנו לשמוע את דבר ה' זכינו למעמד הר סיני ומתן התורה עליו.

כאשר שלח ה' את משה לעם ישראל ללמד אותם את התורה, הם ענו "כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע". כיצד ניתן לעשות משהו לפני ששומעים מהו? האמירה הזו, "נַעֲשֶׂה" את התורה ורק אחר כך "נִשְׁמָע" מה היא, מבטאת את ההשתוקקות החזקה של העם לקבל את התורה. זוהי השתוקקות לקשר ולהיות יחד, אף-על-פי שלא כל כך יודעים איך יראה ה'יחד הזה. "לִכְתֹּב אַחֲרַי בְּמִדְבַּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה" – כל כך אוהבים ומשתוקקים, שעוד לפני שרואים, בטוחים שיהיה טוב.

חג השבועות נקרא 'חג מתן תורה', ובו קרה דבר מופלא: הקדוש ברוך הוא, בורא העולם ויוצר הכל, החליט לבחור בנו – בני האדם! היה לו הכל, אינספור עולמות רוחניים ובהם צבאות של מלאכים ושרפים שמשרתים אותו, אבל ה' החליט לתת דווקא לנו, נבראים גשמיים וקרוצי-חומר, את האוצר שלו – התורה. חג השבועות הוא שיאו של תהליך בחירת ה' בנו – החל מיציאת מצרים, קריעת הים, הורדת המן ונתינת התורה למרגלות הר סיני.

הפער בין ה' לבנינו עצום. מה יכול לחבר בין בורא העולם, שאין לו גוף ולא דמות הגוף ואי אפשר לתפוס אותו בשכל, לבין

נבראים עשויים בשר ודם, עם עולם מושגים צר ומצומצם? זה כמו לנסות לחבר בין אדם לבין נמלה, רק אבסורדי הרבה יותר. ובכל זאת, ה' הכניס את כל כולו בתורה ונתן לנו אותה, כדי שנוכל לפגוש אותו ולהתחבר אליו. המתיקות הגדולה שיש בלימוד התורה נובעת מכך שהיא השער לחיבור המופלא עם ה'. ההתבוננות בפלא הזה גורמת לנו להתמלא בהודיה ולשמוח בה' ש"בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו".

אם כן, עיקר המיקוד בחג השבועות הוא באהובנו ה' ובמתנה שנתן לנו, התורה הקדושה והעמוקה.

**כאשר מלך
מתחתן -
הסקרנות
מתמקדת בעיקר
באותה בת-זוג
עלומה. מהו החן
המיוחד שלה
שגרם למלך
לאהוב אותה**

לסיכום:

במעמד הר סיני ה' בחר בנו ונתן לנו את התורה, אך עיקר השמחה בחג השבועות היא על כך שאנחנו רצינו לקבל אותה. הרצון שלנו נשא חן לפני ה' וגרם לו 'להתחתן' איתנו.

כמה אתם רוצים?

ה' משול לאיש, שמקדש את עם ישראל, האישה, באמצעות התורה. כאשר החתן מקדש את הכלה, היא מצדה נענית לו; מושיטה את האצבע, ופשוט מסכימה. חלקנו בקבלת התורה הוא פשוט לרצות לקבל אותה.

אך 'הסכמת' האישה לנישואין אינה פסיבית כלל. זוהי התעוררות עמוקה של האישה הפועלת על האיש ומוצאת חן בעיניו. אף-על-פי שהתעוררות זו אינה נאמרת בפה מלא, היא מורגשת היטב אצל האישה ומעוררת אותו. כך, במקרים רבים האישה היא זו שיוזמת ופועלת, והאיש מצידו 'רק' נענה לכך.

דוגמא מצוינת לכך, המובאת רבות בתורת החסידות, היא הקשר בין רב לתלמידים. אם נסתכל מן הצד על שיעור-תורה, בדרך כלל נשמע את קולו של הרב, כשהתלמידים מצידם כורים אוזן ומקשיבים. אך האמת היא שנכונות התלמידים להקשיב ולקלוט את דברי הרב היא שגורמת במקרים רבים לכך שהרב ימסור אותו.

בקשר בינינו לבין ה' אנו לא רק נענים ליחס שלו, אלא מסוגלים ליצור אותו באמצעות ההשתוקקות שלנו. על אף שההשתוקקות נראית סבילה, נטולת כל פעולה ויוזמה, היא זו שמעוררת את ה' לפנות אלינו

ולהעניק לנו. בלשון תורת הקבלה, התעוררות זו נקראת "העלאת מיין נוקבין" – ביטוי של התעוררות 'נשית' בהשתוקקות גדולה לקשר, הבאה מלמטה וקוראת לאיש

לפנות אליה ולפקוד אותה. כך כל עשיית מצווה וכל רצון טוב שלנו מכונים בקבלה "אתערותא דלתתא" –

**'הסכמת'
האישה
לנישואין אינה
פסיבית כלל.
זוהי התעוררות
עמוקה של
האישה
הפועלת על
האיש ומוצאת
חן בעיניו.**

התעוררות והשתוקקות מצידנו לקבל את היחס האלוקי ולהכיל את האור שלו בתוכנו.

במתן תורה יש גם את הצד של

ההתעוררות הנשית. גם אם נדמה לנו שהאיש שייך יותר לקבלת התורה ולימודה, דווקא ההתעוררות והרצון לקבל – הם המאפשרים את קבלת התורה באמת. בחג השבועות, גם על הגברים שבינינו לאמץ תכונות נשיות אלו.

לסיכום:

לא רק שרצינו לקבל את התורה;

במידה רבה ההתעוררות שלנו היא זו שהניעה את ה' לתת לנו אותה.

אף-על-פי שהשתוקקות היא פעולה סבילה,

זוהי 'יוזמה נשית' שמעוררת ומנוושת את האיש.

גיור - נשיות יוזמת

ההתעוררות הנשית של הכלה המעוררת את החתן, באה לידי ביטוי במגילת רות הנקראת בחג השבועות. גיבורת המגילה היא רות המואבייה, שבאה משדה מואב ומצטרפת לעם ישראל.

יסוד הגיור הוא הרצון האמיתי והכן של הגר להצטרף לעם ישראל. הרצון וההשתוקקות להתחבר

ולקבל את התורה, הם אלו שיקבעו האם הוא אכן יתגייר. בית הדין צריך לברר את רצינות כוונותיו, ועל פיהן להחליט האם להיענות ולהעניק לו את 'תעודת הזהות' החדשה. התעוררות ה'ניצוץ' הקדוש של הגר לקבל עליו את התורה, והתגיירותו, הם מעמד 'מתן תורה', או בעצם 'קבלת התורה' הפרטיים שלו.

התעוררות של רות להצטרף לעם ישראל ולהינשא לבעז, הם שגרמו לה להתגייר ולהוליד בסופו של דבר, את דוד המלך.

היא השראה לכל נשות ישראל. ממנה אנו לומדים על כוחה של ההתעוררות הנשית, ועל היכולת שלה לפעול ולחולל שינויים.

דוד המלך.

רות הגיורת היא השראה לכל הגרים, ומסיפור הגיור שלה לומדים חז"ל את הלכות גיור. רות היא האישה המסוימת היחידה בכל התנ"ך שעליה נאמר הביטוי "אִשֶּׁת חַיִל", בדבריו של בעז לרות "כִּי יוֹדַע כָּל שְׁעַר עַמִּי כִּי אִשֶּׁת חַיִל אַתְּ", ובכך

רות איננה לבד. לכל אורך המגילה היא הולכת יחד עם גיבורה נוספת וחשובה – נעמי חמותה, המשמשת לרות הגיורת כבית-דין מגייר. נעמי דוחה את ערפה ומקבלת את רות, מכיוון שהיא רואה את גודל ההשתוקקות שלה, גם במחיר של הליכה אל הלא נודע: "כִּי אֶל אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֶלַּךְ וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִי אָלֶיךָ, עִמָּךְ עִמִּי וְאֶלֶיךָ אֶלְהִי. בְּאֲשֶׁר תִּמְוִתִּי אָמוֹת וְשֵׁם אֶקְבֹּר, כֹּה יַעֲשֶׂה ה' לִי וְכֹה יִסִּיף כִּי תִמְוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶךָ".

תהליך הצטרפותה של רות לעם ישראל נשלם בנישואיה עם בעז. נעמי מדריכה את רות להתרחק, להתייפות וללבוש את הבגדים היפים, הכל כדי לעורר את בעז לשאתה לאישה. מה שלא תכנן מלכתחילה. התעוררותה של רות ורצונה הגדול להצטרף לעם ישראל ולהינשא לבעז, הם אלו שאכן גרמו לה להתגייר ולהוליד ממנו, בסופו של דבר, את

לסיכום:

מעמד הר סיני חוזר שוב ושוב בהתעוררות של הגר להתגייר. תשוקתה של רות להצטרף לעם ישראל גרמה לה להצליח בכך, ואפילו להינשא לבעז ולהוליד ממנו את דוד המלך.

תחנה רביעית

משיח, עכשיו האחריות שלך...

הגאולה השלמה תלויה בהתעוררות שלנו.

עלינו להתעורר לרצות מעצמנו לקבל את התורה. זה מתבטא בכיסופים ליישם את התורה במציאות. העולם עדיין אינו מתוקן, וגם הנפשות אינן מאירות כפי שהיו יכולות. כעת היוזמה בידינו – עלינו להגביר את התשוקה לגילוי ה' במציאות ולתיקון העולם במלכות ש-די. הקדמת "נעשה" ל"נשמע" כיום היא הרצון הבורע לגלות את ה' בעולם ולהביא גאולה. רצון הקודם ללימוד התורה וקיומה.

**עלינו לרצות
את ה' כל כך
ולעורר אותו
לתת לנו את
עצמו, את
הגילוי שלו
במציאות**

לתשוקה שלנו לכך שה' יפקוד את המציאות יש

ביטוי מעשי בתוך לימוד התורה. זהו לימוד מתוך דחף להבין 'מה מעניין את ה'" ומה הוא רוצה ומתוך התעוררות ליישום הדברים במציאות. מלימוד כזה מתחדשת התורה שבעל-פה ללא הרף – על ההלכות, תקנות-החכמים, המנהגים והוראות השעה שבה. תשוקה כזו מתבטאת גם בעבודת הלב – תפילה מעומק הלב, אמירת תהלים ועמידה מול ה' מתוך בקשה שיתגלה ויפקוד אותנו.

הביטוי המעשי של התשוקה לגילוי ה' הוא עשיית פעולות ומעשים טובים לזירוז הגאולה – הפצת יהדות וקירוב יהודים נוספים לעבודת ה', הבאת האור שבתורה לבני נח, יישוב שטח חדש בארץ ישראל או השפעה בעוד תחום על ההתנהלות במישור הציבורי במדינה.

בכל התחומים הדברים צריכים להיעשות מתוך השתוקקות אמיתית לגילוי ה' בחיים שלנו. זהו סוד אמירת "לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה" –

זו העבודה שלנו בחג השבועות – להתעורר ולהשתוקק לקבל תורה ו'להינשא' לה', להפוך לכלה שקוראת לחתנה לבוא ולחדש אתה את הקשר. עלינו לרצות את ה' כל כך ולעורר אותו לתת לנו את עצמו, את הגילוי שלו במציאות. התשוקה והרצון שלנו יגרמו לה' להתגלות סוף סוף בעולם ולהיות "לְמַלְאָה עַל כָּל הָאָרֶץ".

כל מצווה וכל מעשה טוב צריכים להיעשות מתוך תודעת החיבור והייחוד עם ה'. רות נקראת "אמה של מלכות", וממנה התפתחה מלכות בית-דוד. ההתעוררות שלנו ליישם את הקשר עם ה' בחיי היום-יום תביא אותנו להקים מחדש את מלכות בית דוד שמעבדת את דבר ה', מתווכת אותו לכל העולם ובכך מתקנת את המציאות.

לסיכום:

כמו מתן תורה, הגאולה השלמה וביאת המשיח תלויות אף הן בהתעוררות שלנו. התשוקה לכך שה' יפקוד אותנו מביאה אתה לימוד תורה, תפילה ומעשים טובים מתוך דחף ליישום הקשר עם ה' במציאות.

שלוש יוזמות נשיות בדרך למלוכה

שלוש פעמים בולטות בהיסטוריה של מלכות בית דוד נטלו נשים יוזמה ופעלו לשם שמים כדי להעמיד צאצאים:

הפעם הראשונה הייתה אצל בנות לוט, שלאחר הפיכת סדום ועמורה חששו שלא נותר עוד בעולם גבר שעמו תוכלנה להתחתן ולהוליד ילדים, ולכן השקו את לוט אביהן יין, הביאו אותו עליהן והתעברו ממנו, וילדו את עמון ומואב, שרות המואבייה הייתה מצאצאיו.

הפעם השנייה הייתה מעשה יהודה ותמר, כאשר תמר - שהתאלמנה ללא ילדים מער ומאונן בני יהודה - ראתה ששלה אחיהם לא ניתן לה, ולכן התחפשה לזונה ופיתתה את יהודה לבוא אליה. מכך נולדו זרח ופרץ, שבעז היה מצאצאיו.

הפעם השלישית היא נטילת היוזמה של רות להתחתן עם בעז, המפגישה את שני הסיפורים הקודמים - מפגש שממנו נולד עובד, סבו של דוד המלך.

באופן פשוט, שלוש הנשים חרגו מן ההלכה: אסור לאב להתחתן עם בתו, ואסור לחותן להתחתן עם כלתו. גם רות רצתה שבעז יבוא עליה באותו הלילה, ללא חופה וקידושין. אך גם אם אי אפשר להתיר מעשים כאלו, ניתן בהחלט לראות בהם ניצוץ של 'הוראת שעה' - שבה, במקרים מיוחדים, מתקנים משהו שנראה הפוך מרצון ה'.

אכן, מלכות בית-דוד כולה נולדה מתחושת הדחיפות והוראת-השעה הזו. כך בתו של לוט רצתה לקיים את העולם והולידה ממנו את מואב, שממנו יצאה רות; כך בסיפור תמר ויהודה, תמר לא חיכתה להחלטותיו של יהודה וגרמה לו להוליד ממנו וממנה את פרץ, שממנו יצא בעז; וכך עם רות ובעז, ההתעוררות של רות וההשתוקקות שלה 'לקדם את העניינים' הולידו בסוף את דוד (ומי יודע, אם בעז היה נענה לה כבר באותו לילה, עם עוצמת ההשתוקקות שהייתה לה אז, אולי המשיח היה נולד מיד...). גם היום, עלינו להזדרז ו'להקדים' את ה', להשתוקק אליו בכל מאודנו ולתקן את המציאות בעצמנו, להידרש לשאלות שתעלינה מתוך כך. לתקן את העולם בביאת המשיח ובגאולה השלמה!

המאמר מעובד מתוך שיעורים של הרב יצחק גינזבורג שליט"א
בחוברת נפלאות: גיליון נפלאות שבועות תש"פ bit.ly/NI_naso_80

עקדת אברהם

אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם אֲהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, זָרַע יִצְחָק יְחִידוֹ, שֶׁנִּעְקַד עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ" (הניגון עובר במסורת עד היום). לאחר זמן, הצליחו להביא את אפרו לקבר ישראל בבית העלמין בווילנה, וכעבוד

חמישים שנה נטמן בסמוך לו הגאון מווילנה (שני הקברים נמצאים היום באותו 'אוהל').

הצדיקים באותו דור ובדורות הבאים העלו על נס את אברהם בן אברהם, והגאון מווילנה אמר

ציונו של הגאון מווילנה, שבו טמן אפרו של אברהם בן אברהם

כי מאז אותו מעשה של קידוש השם פחתה 'רוח הטומאה' בעולם, כהתחלה והכנה לייעוד המשיחי "יְאֵת רֹחַ הַטְּמָאָה אֶעְבִּיר מִן הָאָרֶץ".

אברהם בן אברהם בחר בדרך הייסורים וקידוש השם. אמנם אנחנו מצוים "יְחִי בְּהֵם", אך אין כלל ללא יוצא מן הכלל, ומסירות הנפש של אברהם בן אברהם מבטאת את **אברהם אבינו** שהתייבב מול האלילות והושלך לכבשן האש. את חג השבועות מלוות הדמויות של רות המואבייה, דוד המלך והבעל שם טוב. אליהן מצטרפת נשמתו הגדולה של אברהם בן אברהם, המהווה השראה לקידוש השם, יחד עם גרי הצדק המקדמים את העולם כולו לביאת המשיח.

משפחת פוטוצקי הייתה משפחת אצילים ידועה בפולין, ושמו של 'הגרף פוטוצקי' היה סמל לעשירות מופלגת. בן מוכשר היה למשפחת האצולה ושמו ולנטין. הוא יועד ללימודי כמורה ונשלח להשתלם בצרפת, אך

במהלך לימודיו התודע לתנ"ך, הכיר באמיתות ה'תורה' ונפשו חפצה להתגייס. באותם הימים, תחת שלטון הכנסייה, גויה מתגיייר אחת הייתה דתו להמית. אך ולנטין עזב הכל, נסע

לאמסטרדם והתגיייר שם, ושמו נקרא **אברהם בן אברהם**.

אברהם חזר לארץ מולדתו, וכעבור זמן התגלתה זהותו והוא נתפס בידי השלטונות. הוריו וחבריו לשעבר ניסו לשכנע אותו לחזור בו, לפחות כלפי חוץ, ולזכות בכל מנעמי העולם הזה, אך הוא לא שעה לדבריהם. אברהם סבל עינויים קשים משליחי הכנסייה, אך עמד איתן באמונתו והכין את עצמו למות על קידוש השם.

בחג השבועות ה'תק"ט, הועלה אברהם על המוקד בעיר וילנה. הוא הועבר ברחובות העיר, למען יראו וייראו, ויהודי העיר הסתתרו בבתיהם מחשש לפרעות. את דרכו למוקד עשה אברהם בשמחה וריקוד, ובשירת מילות התפילה "אָבֶל

קישור לניגון bit.ly/ngn-gertzedek

מעולם הגיור

כאשר ביקש ממנה הדיין לספר על עצמה ולמה בכלל החליטה לעבור את תהליך הגיור, המצב הסתבך. בתחילה היא ענתה בקול עליו שהגיעה לישראל עם מורים נוספים במסגרת תכנית "נעלה" לכמה חודשי השתלמות, וכך החליטה להישאר כאן. אך הדיינים המנוסים קילפו את הסיפור פרט אחרי פרט ולא השתכנעו שהרצון וההתעוררות לגיור מגיעים ממקום עמוק ואמיתי.

לפתע החלה לנה להתייפח... היא הודתה בדמעות שיש לה סוד, אבל היא אינה מוכנה לספר אותו לאיש... היא התבקשה בנימוס לצאת למסדרון, להירגע ואז להיכנס שוב. יצאה, נרגעה, נכנסה, ושוב התייפחה - עד שלבסוף גילתה את סודה.

היו לה ספקות במשך זמן רב האם לחזור למוסקבה או להישאר בארץ, עד שהחליטה, בלי לספר לבנות בשיעור, ללכת לכותל ולהתפלל על השאלה הזו.

שם ציפתה לה הפתעה גמורה: 'אף שלמדנו באולפן שהקדוש-ברוך-הוא עונה רק למשה ולשאר הנביאים, אני קיבלתי תשובה בכותל: הישארי כאן! אין לך לאן למהר!'

מכוח ההתגלות הזו היא רוצה להתגייר. כמובן, שאחרי הסרת הקליפות והתגלות הלב - גיירו אותה הדיינים בלב שלם.

מורה לגיור שפגשה אותה לאחר הגיור לפני מעבר דירה סיפרה שהיא הייתה לבושה בצניעות.

כוחה של התגלות. כוחו של הסוד.

לנה (שם בדוי) הייתה בחורה תמירה, נעימה וחכמה מאוד ובעלת זיכרון פנומלי, אך בשיעורים היא הייתה מתריסה ומפריעה, ועשתה צחוק מן הדברים ששמעה. אנחנו המורות, די התרגלנו לזה.

בחודשיים הראשונים בקושי ראינו אותה, שכן היא למדה במקביל קורסים לעברית. אבל אז היא הופיעה... וכשחולקו הסידורים והחומשים, היא מיד התחננה לקבל שני סידורים, אחד גדול לבית ואחד קטן יותר לקריאה באוטובוס, כפי שהסבירה.

מהר מאוד היא חשה חופשייה וחסרת עכבות בכיתה, היא לא פספסה הזדמנות להביע את דעתה ה'מתקדמת' על הנושא הנלמד. מכיוון שהייתה מורה לקיברנטיקה במקצועה, חלק גדול מהתורה נראה לה 'כמים' - כלומר, רגשות מיותרים - ודיונים מעניינים התנהלו, במיוחד בהפסקות. לנה שיננה במהירות את כל החומר. היא אהבה להביע את דעתה במקום הנכון ובמקום הלא-נכון, ובמיומנות מיוחדת ליצור בכיתה אווירה וולגרית של ספק, כמעט בכל דבר.

הבנות התנגדו לה: למה את הולכת לשיעורים אם שום דבר לא מוצא חן בעיניך? על כך הגיבה לנה שהיא רוצה לעבור גיור כדי לא להיחשב לדרג ב' ולהתחתן, לא הספיק לה שרק סבא שלה היה יהודי.

הביקור הראשון של הקבוצה שלנו בבית דין היה סוער מאוד. לנה הצטיינה במיוחד - היא ענתה במהירות ובעליזות על כל השאלות הנוגעות למצוות ולדינים. אך

הכותבת מורה לגיור ומתרגמת ספרי הרב גינזבורג לרוסית.

העלון 'אביטה נפלאות' – מעובד מתוך שיעורים שהתפרסמו בחוברת נפלאות. מדי שבוע יוצאת לאור חוברת נפלאות בת עשרות עמודים, המכילה סיכומים טריים של שיעורים והתוועדויות מהתקופה האחרונה, מאת הרב יצחק גינזבורג שליט"א.

נפלאות

שיעורי תורה והתוועדויות חסידיות מהרב יצחק גינזבורג שליט"א

הסוּח כחוכרת 'נפלאות':

ההיסוסים והחקירות ולקנות באמונה ובשלמות את כל התורה, ולעשות קנין, תיקון ויחוד בכל המציאות שסביבו. [מתוך השיעור "קונה הכל"]

תכלית מתן תורה היא להפוך את העולם ממופשט לממשי. המסחר בעולם המודרני, שהופך להיות וירטואלי יותר ויותר, מבשר שלב חדש בהשפעת התורה על העולם.

[מתוך השיעור 'דברים שאין בהם ממש']

הפסיכולוגיה אומרת לבנות ותורת הנפש אומרת להרוס – למי מקשיבים? על אגו, סופר-אגו ואיד בפרספקטיבה של תורת הנפש החסידית.

יש לך יסורי מצפון על זה שיש לך יסורי מצפון? הדרך הנכונה להתמודד עם בקורת-עצמית. [מתוך השיעור "בנין ילדים" וסתירת זקנים" – פסיכולוגיה ותורת הנפש]

הקב"ה הוא "קונה הכל" וגם האדם צריך בעבודתו להיות "קונה הכל" – להתגבר על

חפשו את חוברת נפלאות בבית הכנסת שלכם! לא מצאתם?

מעוניינים להפיץ את חוברת נפלאות המודפסות במקום מגוריכם?
bit.ly/form-ge
itiel@pnimi.org.il | 052-4295164

לקבלת גליון נפלאות בדוא"ל:
bit.ly/news_niflaot
א"ת: 7: itiel@pnimi.org.il

